

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV 2162-a 2015
Érkezett:	2015 JÚL 13.
Példányok száma:	2
Munkatárs:	[redacted]

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG MUNKAÜGYI ÜGYSZÁK 3.	
FŐLAJSTROMSZÁM	2162-a
KEZDŐÍRATOK	2162-a
Postán / Gyűjtődobba / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 -06- 0 4
FŐLAJSTROMSZÁM	17M 2761
UTOIRATOK	1/14

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Telcs Gábor [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 9. cikkében meghatározottak szerint indítványt terjeszttem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Mfv.II.10:566/2014/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért ítélet: a Kúria Mfv.II.10.566/2014/8. szám alatt, 2015. február 25-én hozott ítélete. Az ítéletet jogi tanácsadóm irodája 2015. április 7-én vett át, és 2015. május 6-án kaptam kézhez. (1. számú iratmásolat)
2. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése biztosítja: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.
3. A Tisztelt Alkotmánybírósághoz panaszommal, a Fővárosi Munkaügyi Bírósághoz 2007. április 24-én semmisség, illetve érvénytelenség megállapítása és elmaradt járandóságok megtérítése tárgyában benyújtott keresetem nyomán folytatott eljárások miatt fordulok.

Az eddigi eljárások:

1. A Munkaügyi Bíróság 32.M. 1938/2007 sz. eljárásában (2007-09), kereseteim nyomán, kinevezés módosításomat fenyegetettség okán érvénytelennek ítélte és a Nemzeti Múzeumot, mint alperest, elmaradt járandóságaim megtérítésére kötelezte.
2. A Fővárosi Bíróság 59.Mf 631211/2010/8. eljárása (2010-11), alperes fellebbezése nyomán eljárási hibák miatt új eljárás lefolytatását írta elő.
3. Munkaügyi Bíróság 37.M. 2227/2011 sz. eljárása (2011-13), kereseteimet elutasította
4. Fővárosi Törvényszék 59.Mf 634671/2013. sz. eljárásában (2013-14), fellebbezésemre, más kereseteim elutasítását helybenhagyva, a túlmunkák elszámolására vonatkozó igényem elbírálására új eljárást írt elő.
5. A Kúria Mfv.II.10.566/2014. sz. eljárásban (2015.), alperes fellebbezésére a Fővárosi Törvényszék részítéletének túlmunkákra vonatkozó részét hatályon kívül helyezte.

Mind az öt eljárásban főnállt, kereseti kérelmeim, bizonyítási indítványaim, a benyújtott iratok, bizonyítékok figyelmen kívül hagyása, az eljárások során keletkezett iratok iratellenes idézése, értelmezése. Ennek következtében az eljárások elhúzódtak, a megszületett ítéletek többségükben téves ténymegállapításokra alapultak, indoklásuk iratellenes volt.

(A korábbi eljárásokkal kapcsolatos panaszaimat a függelékben részletezem.)

A Kúria, csatlakozó kérelmemet elutasította, így, elsősorban a túlmunkával kapcsolatban hozott ítélete, és indoklása alapján adom elő panaszaim.

A kúria megállapításai:

- A Kúria, mint munkáltató utasítás idézi a 2008. januári egyeztetés jegyzőkönyvét és 3 személyt nevez meg, akik részemre utasítás adhattak munkavégzésre.
- Továbbá főszabályként hivatkozik arra, „...a munkavállalót munkaidőn túl sem rendelkezésre állás, sem munkavégzési kötelezettség nem terheli.”

A munkáltató utasításként idézett jegyzőkönyv (32.M. 1938/2007 eljárásban, Alperes 2008. január 21-i beadványa 1. sz. melléklete) valójában a következőket tartalmazza:

„... rendkívüli munkavégzést (túlmunkát) kizárólag [redacted] főosztályvezető (akadályoztatása esetén az általa megbízott személy) vagy [redacted] főigazgató-helyettes, esetleg az ő általa megbízott (meghatalmazott) harmadik személy, illetőleg természetesen [redacted] főigazgató rendelhet el, előbbieik akár szóban, az általuk meghatalmazott harmadik személy kizárólag írásban...”

Jr. (0528)
17.M.

- „... a **Munkáltató egy havi munkaidő kerete(ke)t határoz meg**,... a munkaidőkerettel való elszámolásra a Közalkalmazott által vezetett jelenléti ív és munkanapló alapján kerül sor. ... a **Közalkalmazottnak rendelkezésre kell állnia** a munkaidőkeret terhére minden olyan, az arra jogosult részéről elrendelt munkára, ...**akár hétvégén vagy munkaszüneti napokon is.**”

TEHÁT AZ INDOKLÁS, AZ UTASÍTÁSRA JOGOSULTAK KÖRÉT PONTATLANUL IDÉZI. A MUNKAIDŐN TÚLI MUNKAVÉGZÉSRE VONATKOZÓ UTALÁST PEDIG, A MUNKAIKÉZELÉS KERETÉNEK ALKALMAZÁSÁNAK VIZSGÁLATÁVAL KELLETT VOLNA ÉRTELMEZNI.

A Kúria indoklásának további megállapításai:

- „... az, hogy a munkavállaló a munkahelyén a munka idejéhez képest többet tartózkodott, nem bizonyítja a rendkívüli munkavégzés tényét (53. E.H.).”
- „... nem nyert igazolást a jegyzőkönyvben meghatározott személyek valamelyike utasított volna a felperest a rendes munkaidején túli munkavégzésre... a felperes a munkáltató érdekében, a munkáltató tudtával végezte volna rendes munkaidején túli munkáját.
- Nem vonható le ilyen következtetés abból a körülményből, hogy a munkáltató minden alkalommal nem kifogásolta a felperes által vezetett munkanapló, illetve jelenléti ív tartalmát...
- „... alperes leiratában értesítette, hogy a jelenléti íveken jelzett munkaidejéből csak négy órát tud igazolni.”

A megállapítások megalapozatlanok.

- A korábbi eljárásokban számos **jogosultaktól származó írásos feladatkiadást mellékeltem**. Ezekben a feladatok időtartama, gyakran meghaladta a napi 4 órát. (2. sz. iratmásolat 32. M 1938/2007 2009. 08. 18. érk. beadványom 4. sz. melléklete)
- A megismételt eljárásban – a bíróság és alperes kívánságainak megfelelően – **bizonyítás keretében benyújtottam munkanaplóimat**. (37.M 2227/2011 eljárásban 2012 02. 13. érk. beadványom 1. sz. melléklete 1-44 old. és 2012. 03. 29. érk. beadványom 1. sz. melléklete 1-55 old. Valamint 2012. 09. 17. érk. beadványom 1. sz. melléklete 1-31 és 1-34 old.) **Ezekben** minden munka kapcsán feltüntettem, ezek munkaköri leírásomból adódnak (3. sz. iratmásolat, 9. sz. melléklete), és pontosan **megjelöltem azokat az iratokat, amelyekben arra jogosultak írásban szabták meg számomra munkát**. Utóbbiak **számos eredeti példányát, tárgyalás keretében bemutattam. Ezek hiteleségét, tartalmát alperes nem észrevételezte**.
- A megismételt eljárásban, **bizonyítás keretében**, Munkáltató tetelesen átnézte munkanaplóimat, az abban foglaltakhoz csak néhány észrevételt fűzött, és **egyetlen esetben sem bizonyította azok valótlanosságát, vagy azt, a végzett munka nem a munkáltató érdekében történt**.
- [redacted] e [redacted] idézett leirata, 2008 májusában, a megküldött jelenléti ívekre – amelyekben a munkaidőm kezdetét, végét naponta rögzítettem és szignáltam (56. Mf. 634671/2013 eljárásban, Alperes 2014. 03. 18. érk. beadványa) – és munkanaplóimra reagált. **A munkaidőkereten felüli, január óta végzett munkaóráim elszámolásnak, e sajátos módon jelzett elmaradásából, nem következik sem valamilyen mulasztásom, sem a jelenléti ívek, vagy munkanaplóm valótlanosága.**

TEHÁT A HIVATKOZOTT ELVI HATÁROZAT TÉVES LÁTSZATOT KELT.

A KÚRIA MEGÁLLAPÍTÁSAI FIGYELMEN KÍVÜL HAGYTÁK A BENYÚJTOTT IRATOKAT ÉS A LEFOLYTATOTT BIZONYÍTÁSI ELJÁRÁST.

MEGALAPOZATLAN KÖVETKEZTETÉST VONT LE A MUNKANAPLÓK KAPCSÁN.

TÉVESEN ÉRTELMEZTE MUNKÁLTATÓ JELENLÉTI ÍVEKRE VONATKOZÓ LEIRATÁT.

AZ ELJÁRÁSOK IRATAIBÓL MEGÁLLAPÍTHATÓ, MUNKÁMAT ÉS ANNAK DOKUMENTÁLÁSÁT AZ ELŐÍRTAK SZERINT VÉGEZTEM ÉS BIZONYÍTÁS KERETÉBEN BE IS MUTATTAM. A MUNKAIKÉZELÉS KERETÉNEK ELSZÁMOLÁSÁNAK ELMARADÁSA NEM AZ ÉN MULASZTÁSOMNAK TEKINTHETŐ, HANEM MUNKÁLTATÓÉNAK.

Végül a Kúria terhemre róva megállapította:

„... felperes az adott esetben olyan időszakra igényelt rendkívüli munkaidőben végzett munkáért járó díjazást, amely időszakban a felek között ennek tárgyában per volt folyamatban, melyben az alperes folyamatosan és következetesen vitatta a felperes igényét, ezért a munkáltató elrendelése nélkül, sőt kifejezett utasítása ellenére végzett munkavégzés túlmunka alapját nem képezheti.”

A per irataiból megállapítható:

A per időszakában **munkáltató következetesen** jogosulatlanoktól kapott feladatokat emlegetett, és más **olyan tevékenységeket vitatott, amelyeket maga talált ki**, a munkanaplóimban nem szerepeltek.

Például: „... meg nem fogható feladatokra hivatkozva töltött bent napokat felperesnél, hogy ő most pl. ' karbantartja a CD-ket, leporolja róluk a port,' ...” (Alperes beadványa 59.Mf 634671/2013 érk.:2013. 10. 14.)

Munkáltató egyetlen esetben sem igazolta azt, valamely naplókban rögzített **munka nem állt érdekében**, vagy nem tartozott volna munkaköri feladataim közé. (Egy helyen hivatkozott, miszerint informatikai feladatok nem tartoztak munkakörömbe. Ez is teljeséggel alaptalan. Munkáltatónál az informatikai csoport munkatársa voltam, közvetlen felettesem a főosztályvezető informatikai helyettese, ■■■■■ volt. Feladataimat pedig teljes egészében digitális és számítógépes eszközökkel végeztem.)

Végül **munkáltató következetesen kiadott olyan feladatokat, amelyeknek megjelölt időtartamuk, határidejük és más elvárások miatt** (többek között a kiállításokban speciális baleset megelőzési és műtárgyvédelmi felelősség), **adott napokon meghaladták a 4 órát és a munkahelyen tartózkodásra megszabott napi időszakot is.**

(Pl.: 4. sz. iratmásolat 37.M. 2227/2011 érk.2011. 10. 12. beadványom 4/4 melléklete a Sajtófotó Kiállítás forgatókönyve, munkanaplómban is hivatkozva) (Kapta többek között a Főigazgatóság is)

A KÚRIA TERHEMRE RÓTT MEGÁLLAPÍTÁSÁT AZ IRATOK NEM TÁMASZTJÁK ALÁ. MUNKÁLTATÓ KÖVETKEZETES ÁLLÁSPONTJA A PER SORÁN NEM IGAZOLÓDOTT. ÉPENSÉGGEL KÖVETKEZETLENSÉT BIZONYÍTJÁK AZ IRATOK. AZ ELSŐ ELJÁRÁSBAN MEGHALLGATOTT TANÚK ELŐADÁSÁBÓL IS KITÜNT, FELADATAIK RÉSZMUNKÁIDŐBEN TÖRTÉNŐ ELLÁTÁSA MUNKATORLÓDÁSHOZ, TÚLMUNKÁKHOZ VEZETETT.

A Kúria kritika nélkül átvette Alperes álláspontját, mely szerint el nem rendelt munkákat, határozott tilalom ellenére végeztem.

Ténylegesen ilyen tilalom nem létezett. Alperes sem tudott ilyet felmutatni. A munkahelyen tartózkodást sem 4 órában korlátozta, hanem 8 és 16.20 között szabta meg. A munkaidőkerettel együtt, a hétfégi és munkaszüneti napokon történő munkavégzést is előírta. – Az általam végzett túlmunkák kapcsán pedig **egyetlen esetben sem nyert igazolást, egyik állítás sem. Sem a jogosulatlanok utasítására ellátott feladatok, sem a munkáltató tudta nélkül végzett munka, sem a nem munkáltató érdekében végzett tevékenység.** Ilyet Alperes csak állított, de nem bizonyított.

A Kúria összegző megállapítása szerint:

„... a jogerős ítélet sérti az Mt. 127.§-ában foglaltakat”.

Mivel a hivatkozott jogszabályhely a túlmunka elrendelésének feltételeit rögzíti, és az eljárások túlmunka elrendelésének jogszerűségét egyetlen esetben sem vizsgálta, így a megállapítás nem értelmezhető. Esetem kapcsán az 1443/2006 sz. EH hivatkozása lenne indokolt, ami viszont megállapítja, ha kiadott feladat elvégzésére más foglalkoztatott nem áll rendelkezésre és ezért a dolgozó önként végez túlmunkát, az a munkáltató érdekében végzett tevékenységnek kell tekinteni.

Összefoglalva

A Kúria a megítélt ügyben, a lefajtatott eljárások iratait, nem vette teljes körűen figyelembe. Peranyagra történő hivatkozásai rendre pontatlanok.

Figyelmen kívül hagyta:

- Munkakörömben Munkáltatónál egyedüli foglalkoztatott voltam.
- A más által el nem látható feladataimat – mint munkakörömben egyedüli alkalmazott – Munkáltató tudtával és érdekében végeztem, munkaköri leírásomnak megfelelően és munkanaplóval is igazoltam.
- A benyújtott bizonyítékok igazolják, munkaköri feladataimból és az arra jogosultak írásos utasításaiból folyamatosan adódtak, csak túlmunkával ellátható feladatok. Ezt tanúk előadásai is alátámasztják. Ezek alapján, e túlmunkák ellenértékére jogosultságom megállapítható. (Mt. 147 § [1] [2])

Mindezeket figyelembe véve, a Kúria ítélete, melyben hatályon kívül helyezte a Fővárosi Törvényszék – az általam végzett túlmunkák díjazása iránti igényem jogoságát megállapító – részítéletét, megalapozatlan.

A Kúria eljárása kapcsán további panaszaim:

Kétnapos késedelemmel benyújtott csatlakozó kérelmemet a Kúria elutasította. Elutasítását avval indokolva, a késedelem kimentése nem valószínűsítette a mulasztás véltenségét. Mivel a kimentés, a két napos késedelmet, a tényleges kézhezvétel kétnapos késedelmét okozó külföldi tartózkodással indokolta, az elutasítás megalapozatlannak tűnik. (A további félnapos késedelmet, a többnapos postai kézbesítés helyett választott, személyes benyújtás ténye menti.)

Az elutasított csatlakozó **kérelmem, semmisségre vonatkozó részét, a Kúria hivatalból is megállapíthatta** volna (Pt. 6. könyv 88. §). Mivel az első eljárás megkezdéséig benyújtott, és további irataiból megállapítható, a megállapodás semmisége.

Munkáltató teljes munkaidős foglalkoztatásom, **munkakörömet és feladataimat is érintő, 4 órássá alakítását kezdeményezte.** (3. sz. iratmácsolat 2. sz. melléklete). A megváltozott foglalkoztatásomhoz igazított feladataimat azonban több szóbeli és írásbeli kéresem ellenére sem határozta meg, **a megállapodás kellékhányos** maradt, így **valóan nem jött létre.** Munkáltató elmulasztotta a Mt. 76. § (5-8) bek. foglalt, 30 napos határidőhöz kötött kötelezettségét. **Kezdeményezése a feladatváltozás vonatkozásában megtévesztő volt** (Mt. 7. §) – ami a kinevezés módosítás aláírásakor még nem volt felismerhető – ezek alapján tehát semmis (Mt. 8. §, (1))

A Kúria szintén nem vizsgálta a vitatott kinevezés módosítást. Az indoklásában szereplő fenntartói utasítás valóságát, aminek bemutatására többszöri bizonyítási indítványom ellenére nem került sor, nem szerepel az eljárások iratai között.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

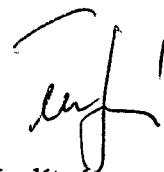
Az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) bekezdése (2007-2011 között a hatályos 1949. évi XX. törvény 57. § (1) bekezdése), a hatóságok tisztességes (korábban igazságos), ügyintézését és döntéseik törvényben előírtaknak megfelelő indoklását, mindenki jogaként garantálja. Ennek minimális követelménye, az írásos bizonyítékok, keletkezett iratok figyelembevétele. A periratokra és alkalmazott jogszabályokra történő pontos hivatkozás. A Kúria ítélete, indoklása ennek nem felel meg.

Az Alaptörvény ugyanitt biztosítja mindenkinek, ügyei ésszerű határidőn belüli intézését. E jog sérelme is vélelmezhető az adott ügyben. Az eljárások nyolc éves időtartama nem indokolt.

5. A Kúria, panaszommal érintett ítéletével szemben jogorvoslati lehetőséget nem jelölt meg.

6. Ügyemben jelen panaszomon kívül, más eljárást nem kezdeményeztem, perújítás (jogorvoslat a törvényesség érdekében) nem indult.

Kelt: 2015. június 2.

Indítványozó

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. A panasz indítványomba szereplő eljárásokban Telcs Gábor, mint felperes vagyok érintett (1. sz. iratmácsolata a Kúria Mfv.II.10.566/2014/8.számú ítélete)
3. Függelék és csatolt iratmácsolatok:
 1. sz. iratmácsolat: Kúria Mfv.II.10.566/2014/8.sz. ítélete
 2. sz. iratmácsolat: Levelezés Konferenciával kapcsolatot feladatokról
 3. sz. iratmácsolat: Kereset kiegészítés és 2. 7. 6. 9. sz. mellékletei
 4. sz. iratmácsolat: Feladatok kiállítás megnyitó kapcsán
 5. sz. iratmácsolat: Bizonyítékokkal kapcsolatos indítványok

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy az általam 2015. június 4-én benyújtott, számú alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához

hozzájárok / nem járulok hozzá*.

(*a megfelelő rész aláhúzendó)

Kelt: 2015-06-02

Név: Telcs Gábor

Lakcím: t, s 2

Aláírás:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 2162-0 / 2015
Érkezett:	2015 JÚL 13.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	
	db

(Függelék)

A Kúriáét megelőző négy eljárás során, egymást megismétlő iratellenes megállapítások, eljárási mulasztások, ezek nyomán téves következtetések adódódtak. Mivel ezek a Kúria ítéletét is befolyásolták, a legjellemzőbb ismétlődő eseteket, e függelékben mutatom be.

1. A Munkaügyi Bíróság 32.M. 1938/2007 sz. eljárása során (2007-09) kereset kiegészítésében (3. sz. iratmásolat) rámutattam, munkáltató az intézkedésében hivatkozott munkakör- és feladat változást nem realizálta (3. sz. iratmásolat, csatol 2. sz. melléklete). Így lényegében megszegte a módosított kinevezést. Ezért kértem annak semmissége megállapítását. A beadványhoz csatoltam, munkáltatóhoz intézett leveletem, amelyben a kinevezés módosítás végrehajthatatlanságát (3. sz. iratmásolat csatol 7. sz. melléklete) és melyben főbb formai hibáit rögzítettem (3. sz. iratmásolat csatol 6. sz. melléklete) SEMMISSÉGI KERESETEMET A BÍRÓSÁG, ELJÁRÁSA KERETÉBEN NEM VIZSGÁLTA, NEM BÍRÁLTA EL.

A bíróság által elrendelt és eredménytelenül zárult peren kívüli egyeztetést követően, az első érdemi tárgyalásra egy évvel keresetem benyújtása után került sor. Ennek jegyzőkönyvében részemről el nem hangzott nyilatkozatok, alperes, korábban beadott iratoknak ellentmondó állításai, a megjelentek között nem szereplő, nem létező személyek álláspontjai olvashatóak. Viszont nem szerepelnek, elhangzott bizonyítási indítványaim. Ezért ezeket következő beadványomban, írásban rögzítettem. (5 sz. iratmásolat 32.M. 1938/2007 2008. 05. 14. érk. beadványom 4. old.)

A TÚLMUNKÁVAL KAPCSOLATOS IGÉNYEMET, BIZONYÍTÉKAIMAT ÉS BIZONYÍTÁSI INDÍTVÁNYAIMAT NEM VETTE FIGYELEMBE. Az érvénytelenségre, illetve túlmunkák elismerésére vonatkozó kereseteimet a bíróság „vagylagosan” kezelte és fenyegetettségre tekintettel állapított meg érvénytelenséget.

2. A Fővárosi Bíróság 59.Mf 631211/2010/8. végzésében, az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezve, új eljárást írt elő. (2010-11)

Indoklása számos kifogásolható elemet tartalmazott. Így többek között:

- A munkáltatói intézkedés **megtámadás kapcsán nem az intézkedést hozó munkáltatónak írt leveletem vizsgálta.**
- Az első eljárásban a tanú meghallgatási indítványokat **felperesnek tulajdonította alperes helyett.**
- Jogértelmezése is vitatható. Például: Mt. 7. § (1), alapján kifejtette: „... érvénytelenséget csak az eredményez, ha mindkét fél téves feltevésben van.”
- A perben **vitatott munkakörömet, feladatomat is tévesen rögzítette.**

3. A Munkaügyi Bíróság 37M. 2227/2011 sz. megismételt eljárása (2011-13)

TISZTÁZÓDOTT, MIKOR, MILYEN IRATBAN TÁMADTAM MEG A MUNKÁLTATÓI JOGKÖR GYAKORLÓJÁNÁL, INTÉZKEDÉSÉT.

Ugyanebben az eljárásban, több ízben megismételtem és részletesen alátámasztottam a semmisség megállapítására vonatkozó kérelmemet. Szintén többször KEZDEMÉNYEZTEM BIZONYÍTÁSI INDÍTVÁNYAIMAT, az alperes birtokában lévő – már előző eljárásokban is kért – iratok benyújtását. (37.M. 2227/2011 2012. 02. 13. érk. beadványom 2-3 old.)

Harmadlagos kereseti kérelmem megalapozottságának bizonyítására benyújtottam MUNKANAPLÓIMAT (a bíróság és az alperes igényeinek megfelelően). Ezeket ALPERES ÁTVIZSGÁLTA ÉS NÉHÁNY MEGJEGYZÉSE MELLETT ÉRDEMBEN NEM KIFOGÁSOLTA.

Ezt követően 2013. március 27-én **új Bírói Tanács** folytatta az eljárást és – iratismertetés, majd ezekkel kapcsolatos néhány bírói kérdés után – **további tárgyalás nélkül, bizonyítási indítványaimat figyelmen kívül hagyva ítéletet hirdetett.**

A 22.M. 4574/2012/4. ítéletében mindhárom keresetemet elutasította. Indoklásának már tényállás megállapítása is több korábbiakból átvett és újabb tévedést tartalmaz. Az egyes keresetek vonatkozásában pedig az indoklás ellentétes a hivatkozott iratokkal.

A SEMMISSÉG kérdését vizsgálva, megállapítja a kinevezés módosításról:

„... *lényeges és fontos tartalmi változást nem jelentett, kizárólag a munkaidőt illetően*”.

Az iratokat összevetve kitűnik:

- a munkakör meghatározás változott és téves,
- a munkavégzés helye változatlan, de téves,
- a munkaidő pontatlan (később átértelmezhetővé is vált),
- a bér egy még nem közölt átsorolás miatt félreérthető.

Azaz **minden törvényben előírt pont változott, téves, vagy hiányzik.** (Pl.: nincs hivatalos a kollektív szerződésre.)

Az előírt harminc napon belül nem teljesült a munkáltató által előirányzott feladatváltozás, feladataim meghatározása, (Mt. 76. §). Így, ez az előirányzott intézkedés, megtévesztőnek tekinthető, a kinevezés módosítás pedig kellekhiányosnak.

Az ÉRVÉNYTELENSÉGRRŐL az indoklás megállapítja, az intézkedés munkáltatónál történő megtámadása határidőben nem történt meg.

Említést sem téve a munkáltatói jogkörök gyakorlójának írt és reagálás nélkül maradt levelemről, melyben jeleztem, amennyiben feladataim változatlanok maradnak, azok a módosítás szerinti 4 órában nem teljesíthetők.

Figyelmen kívül hagyta az indoklás, a megtámadási határidő kezdetét módosító, felmentés okozta fenyegetettséget is.

Figyelmen kívül hagyta a törvény adta 6 hónapos határidőn belül benyújtott kereset kiegészítésemet, abban semmisség megállapítási kérelmemet, és a megtévesztést, amit a már említett, kilátásba helyezett feladat változás elmaradása jelentett.

A tanúmeghallgatásokra hivatkozva megállapítja, munkáltató nem alkalmazott fenyegetést. Miközben a tanúk előadásából kitűnik, velem ellentétben, **a tanúk nem kaptak kézhez felmentést,** ami számomra a fenyegetettséget jelentette.

A TÚLMUNKÁK elismerése vonatkozásában megállapítja, felperes nem tett indítványt a jelenléti ívek beszerzésére. Mivel ezt legutóbb ebben az eljárásban is megtettem, ez a megállapítás is téves.

Megállapította: a munkanaplók ellenére túlmunkavégzés nem valósult meg, **munkáltató részéről nem merült föl igény túlmunkára.**

E megállapítás ellentmond a munkanaplóknak, melyekben minden feladatnál megjelöltem, milyen vezetői utasítás alapján végeztem azt. **Figyelmen kívül maradtak a csatolt munkáltatói utasítások,** az ezekben időtartamuk, határidejük és más elvárások miatt 4 órában eleve el nem látható feladatok. **Miként az a tény is, miszerint munkáltató a munkanaplók bejegyzéseit felülvizsgálva néhány megjegyzésen kívül, az abban rögzített munkákkal kapcsolatban ellenbizonyítással nem élt.**

Az ítélet felrótta, miszerint anyagi követelésemet nem határoztam meg pontosan. Ez tényszerűen téves, az adott és a megelőző eljárásokban ezt többször is megtettem, illetve azok fönntartásáról többször nyilatkoztam. (Mivel 2011 év végével munkaviszonyom megszűnt, – ezt ennek az eljárásnak során korábban bejelentettem – így attól fogva e követelésemet nem változhatott.)

4. Fellebbezésem nyomán a Fővárosi Törvényszék 59.Mf. 634671/2013 számon folytatott eljárása részítélettel zárult.

A SEMMISSÉG vélelmét elutasította, figyelmen kívül hagyva a tényt, miszerint a feladataim törvényben előírt meghatározása elmaradt, így érvényes szerződés nem jöhetett létre. (Munkáltatói tévedés nem állhatott fön, mivel az intézkedését megtámadó leveleimben jeleztem, a munkaköri leírásomban meghatározott feladatok 4 órában nem elláthatóak.)

Az ÉRVÉNYTELENSÉG iránti kérelmemet a megtámadási határidő elmulasztás miatt utasította el. Ami kétszeresen is téves, mert a már többször idézett, munkáltató jogok gyakorlójának, intézkedését követő harmadik munkanapon átadott levelemet figyelmen kívül hagyta. Holott ebben egyértelműen kifogásoltam az intézkedést, és nyilatkoztam, miszerint a feladatok a jelenlegi feltételekkel részemről nem vállalhatóak. **S figyelmen kívül hagyta a 6 hónapon belüli, a semmisség megállapítására beadott kérelmemet.** (E kérelem nem csak a 6 hónapos végső határidőn belül történt, de határidő nélkül hivatalosható kérelmet tartalmazott.)

A RENDKÍVÜLI MUNKAVÉGZÉS kapcsán, a bizonyítékok és pontos anyagi követelés ellenére csak részítéletet hozott, és az eljárás folytatására utasította az elsőfokú bíróságot.